

התנהגות שפויה בצל הקורונה

רוב רובם של האנשים, לדאבון לב ובגלל הקרבה היתרה שיש לבני אדם עם בהמות (נבראנו באותו יום בהפרש של שעות וכשאדם לא מתנהג כפי שנדרש ממנו נאמר לו: "יתוש קדמך"), מופעלים ע"י הדמיון המטופש ולא ע"י התורה והשכל הישר, אצל רוב רובם גם ההזדהות עם יראי ה' וההיפך (המשלים): השנאה למינים ולאפיקורסים, לא נובעת מדעת ומהכרה ולא מבוססת על דעת והכרה אלא כמעט הכל (חוץ ממה שנובע מהנקודה האלוקית ומעט מעט דעת והכרה) "מצוות אנשים מלומדה" ו"מעשה אבותיהם בידיהם", וממילא לא יודעים לעשות את ההבחנות הברורות והחדות הנדרשות:

העובדה שמי שמצטייר כנושא את האחריות לבריאות הציבור הוא ראש ממשלת הכפירה והשמד ואתו עמו משרדי אותה ממשלת כפירה ושמד - לא אמורה להשפיע כמלוא נימה על היחס להנחיות הרפואיות (המבוססות על מדע בדוק או על סטטיסטיקה ברורה) שאמור להיות בשיא החומרה וההקפדה וכפי שהובאו כאן כל הציטוטים על "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" ומצוות "וחי בהם" שדוחה את כל הלא-תעשה שבתורה (מלבד הג' חמורות).

חשוב להבין ולחדד שיש עניינים שבהם האפיון של אדם כלשהו כמאמין או כופר, רשע או צדיק, לא בא לידי שום ביטוי כלל וכלל.

למשל: לו יצוייר שנדרש משקל של 80 קילו כדי להכביד על קצה של קרש כך שהקצה השני של אותו קרש יתרומם וממילא יתאפשר לאצבע של ילד קטן להיחלץ מאותו חלק של הקרש שמאיים למעוך אותו - במצב כזה אין שום נפקא-מינא כלל וכלל וכלל האם 80 הקילו יהיו מזהב, פלסטיק, אבן, פיל (בן יומו), גוש

בוץ, או הרשע הכי גדול בעולם (שיתנדב לתרום את משקל גופו על הצד השני של הקרש) או הצדיק הכי גדול בעולם.

פשוט מאד: מבחינת ה"משקל" (80 קילו) כל מה שקשור להרכב כימי, אמונות, דעות, התנהגות וכו' וכו', לא בא כלל וכלל לידי שום ביטוי. מה שרלוונטי זה רק 80 קילו ו"הכל כשרים לדפנות".

(זהו בין היתר מה שעומד מאחורי ההלכה שגם גוי הכי רשע בעולם נאמן להתיר עגונה ב"מסיח לפי תומו", הנקודה היא שבמצב כזה של שיחה "גילוי האמת" לא מושפע כלל וכלל מאופיו, תכונותיו וכו', ואכמ"ל, ולכן, הצדיק הכי גדול בעולם יוכל להתחתן כדת וכדין ללא שום שמץ פקפוק עם אשה שגוי הכי רשע בעולם הסיח לפי תומו שבעלה נהרג או מת).

הוא הדין לענייננו: כל מה שקשור לזהירות מחשש וספק נפשות, הן לעצמו והן לאחרים, ודאי שחובה גמורה עפ"י תורה לקיים ולנהוג בכל החומרות שבעולם כדי להינצל ולהציל חיים ועל אכו"כ שלא לסכן חייו וחיי אחרים (היוצא מכלל ועיקרון פשוט זה: היכן שבטוח שאין כאן חשש אמיתי שאז הזהירות (המיותרת במקרה זה) ודאי נדחית מול הערך של הדבר שאותו הזהירות המיותרת באה למנוע ("ליתר בטחון"), אך כדי להחליט בזה יש להכיר היטב פרטי המציאות אחר החקירה והדרישה האפשרית ולא להסתמך על "ספינים" לא מבוססים).

כל אותם אנשים שמושפעים מדמיון בהמי ללא שכל אמיתי וממילא רואים בכל הנחייה והנחייה רפואית או בכל אכיפה משטרתית על כך סוג של "גזירה על הדת" ומפיעים סביבם אווירה כזו - עלולים בנקל להתגלות כרוצחים גמורים ועתידיים ליתן את הדין ללא שום תירוץ.

הרב יום טוב חשין בית שמש